

אמר אביי

חברותא עם גישמאק. מילה טובה.

הנאטע השבוע

תתקיים בעז"ה
בליל שב"ק

בשעות 09:30 - 11:00

בבית

ר' יונתן שטנצל שליט"א

שאלות לפרשה

הפרשה הקודמת חובה קטנה. יתרו, הגלח הראשי של מדיין מתגייר, ונהפך לחותנו של משה רבנו.

מפתיע שהתורה מציינת את עברו כפי שהפרשה מתארת: "וישמע יתרו כהן מדן חתן משה".

מדוע מזכירים את עברו הבעייתי של יתרו כגלח וכעובד עבודה זרה בתפקיד כהן מדיין? הרי המשנה בבא מציעא פרק ד, י אסרת להזכיר לבעל תשובה או גר את עברו: "אם היה בעל תשובה, לא יאמר לו זכור מעשיך הראשונים".

אם הוא בן גרים, לא יאמר לו זכור מעשה אבותיך, שנאמר (שמות כב, כ) וגר לא תונה ולא תלחצנו". ואם כן מדוע מפרסמת התורה את עברו הבעייתי של יתרו?

שנים רבות לא הייתה לי תשובה עד שמצאתי את מושב זקנים מבעלי תוספות שכותב: "שחזר לסורו" ומתברר כי שב לתפקידו בעבודה זרה.

פר' משפטים תשפ"ה • עלון מס' 13 • עלון שבועי היו"ל ע"י קו אמר אביי • העלון מוקדש לעילוי נשמות הזקוקות לתיקון

יונתן אומר

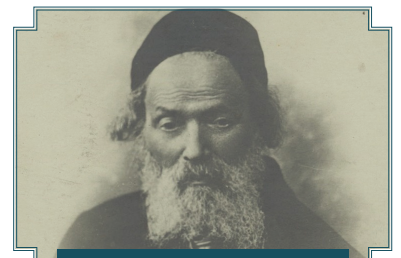
בשבת פרשת משפטים, היה מרן החפץ חיים מארגן שבת "אם כסף תלווה את עמי" על מנת לעודד לקיים את המצווה לתת הלוואה לכל יהודי.

הרב אברהם מושקוביץ מקהילת אהל שרה במאה שערים, כהורה לכלה, נזקק להלוואות מכמה יהודים טובים כדי לממן את שמחת החתונה. והנה, ביום החתונה עצמו, הגיע אליו אברך ובידו מעטפה שהכילה כמה עשרות אלפי שקלים. בספירת הכסף גילה שיש סכום עודף של עשרת אלפים שקלים.

בשעה ארבע אחר הצהריים, כשכולם כבר היו עסוקים בהכנות לחתונה, התקשר הרב מושקוביץ ליהודי אחד ושאל אותו: "אולי אתה צריך כסף?" התברר שאותו יהודי היה אמור להחזיר הלוואה של עשרת אלפים שקלים באותו ערב, בשעה שש. הוא היה המום כששמע על ההצעה - כאילו הכסף נחת עליו משמיים.

וכך, בדרכו לחופת בתו, אחרי שהלווה את עשרת אלפי השקלים ליהודי הנזקק, הרגיש את השמחה הכפולה - גם של חתונת בתו וגם של מצוות הלוואה ליהודי בשעת דחקו.

סיפור זה ממחיש את הדרך המופלאה בה פועלת מערכת החסד בקהילה - כיצד כסף שמגיע כהלוואה לשמחה אחת, ממשיך הלאה ועוזר ליהודי אחר, וכיצד גלגל החסד ממשיך להסתובב

מרן הסבא קדישא החפץ חיים

לשאלות ותגובות לר' יונתן שטנצל 7614955@gmail.com

רוצה לקבל כל שבוע עלון לאמייל?

שלח בקשה

7614955@gmail.com

לתגובות

073-3470982

שלוחה 9

תמונת השבוע

לא מוותר על לימוד תורה: ר' שלמה זלמן דסקל בעל חנות הבדים מרחוב רבי עקיבא 80 בבני ברק, לומד בחנותו באמצע העבודה. איזה קידוש שם שמיים. צילום: אלעזר פיינשטיין

סיפור לשנת

אבי

שמו המקורי היה נחמני, כעדות רבא (שבת לג ע"א), ושם אביו כייליל (זבחים קיח ע"ב). היה כהן, מזרע בית עלי (ראש השנה יח ע"א).

נולד לתוך טרגדיה משפחתית (קידושין לא ע"ב): "רבי יוחנן, כי עברתו אמו מת אביו, ילדתו - מתה אמו; וכן אביי". גדל אצל אומנת, שהייתה אשת דודו רבה, אותה מרבה לצטט בביטוי "אמרה לי אם".

נשא את חומא בת איסי, נינת רב יהודה. היא הייתה אלמנתם של רחבא מפומבדיתא ורב יצחק בריה דרבה בר בר חנה (יבמות סד ע"ב).

בנו המפורסם רב ביבי בר אביי המשיך את דרכו בהרבצת התורה הקדושה.

בילדות

בצעירותו חי בעוני, כפי שמעיד עלי יסודיו רבא (שבת לג ע"א). מצבו הכלכלי הקשה מתועד גם בעירובין (סח ע"ב), כשנשאל למה אינו משתתף בעירוב. למרות זאת היה שקוע בלימוד: "אנא טרינא בגירסאי". בתחילת דרכו, למד ביום והשקה את שדותיו בלילה (גיטין ס ע"ב).

עבר מעוני קשה (עירובין סח ע"ב) לעושר, אך לא שכח את ימי עוניו. אמרתו (נדרים מא ע"א) "אין עני אלא בדעה", מראה את השקפתו על העושר האמיתי.

בבגרות

את עסקיו הכלכליים ניהל בתבונה ובחריצות. בחולין (קה ע"א) מתואר כיצד היה מפקח על אריסיו. המעשה עם האריס שנתפס גונב עצים, מעיד על ערנותו: "פגע באריסיה... אמר ליה, כבר קדמוך רבנן".

למד בישיבתו של רב יהודה (פסחים מה ע"ב). רבותיו המובהקים היו רבה ורב יוסף. כיבד את רבותיו מאוד (קידושין לג ע"א). כשחלה רב יוסף ושכח תלמודו, סייע לו להיזכר (נדרים מא ע"א).

רבו הגדול רבה חידד אותו בשאלות. "רבה לחדודי דאביי הוא דבעי", אומרת הגמרא (ברכות לג ע"ב), וכך נהג גם הוא עם תלמידיו. שיטת לימודו הפכה למודל בישיבות בבל.

כשבאו בני קקונאי לרב יוסף שישלח להם מנהיג, שלח להם את אביי (עירובין ס ע"א).

כראש ישיבה וכמנהיג

לאחר פטירת רב יוסף בשנת תרל"ד לשטרות, נבחר להנהיג את ישיבת הענק פומבדיתא.

כשנדרש ידע להיות תקיף. במועד קטן (טז ע"א): "ההוא טבחא דאיתפקר ברב טובי בר מתנה ואימנו עליה אביי ורבא ושמתוהו".

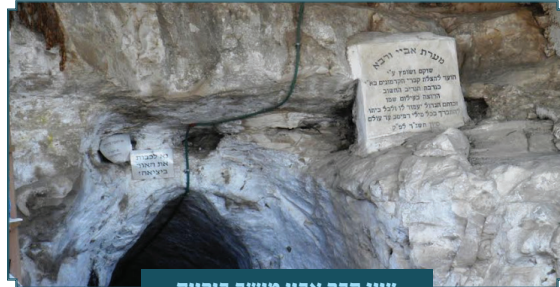
בראשות ישיבת פומבדיתא הצליח מאוד. תלמידיו היו רבים (כתובות קו ע"א), והוא שמח מאוד בהצלחתם (שבת קיח ע"ב).

שיטת לימודו משתקפת בדיונים רבים בש"ס, כשהוא מחדד את תלמידיו בשאלות כפי שחידדו רבו רבה.

בהוראה הקפיד על בהירות והסבר, כפי שניכר מסגנון תשובותיו בש"ס.

דאג גם לפרנסתם ולרווחתם של בני הישיבה. במסכת כתובות מתואר כיצד מאתיים תלמידים היו קבועים בישיבתו. שמחתו בהצלחתם הייתה גדולה עד שערך סעודות לכבוד סיום מסכת.

שילב תוכחה מוסרית עמוקה באמרותיו. דרש: "לא חרבה ירושלים אלא בשביל שחיללו את השבת" (שבת קיט ע"א).

עין קבר אביי מושב ברייה

הקפיד מאוד על כבוד התורה ולומדיה. כשראה זלזול בתלמיד חכם, פעל בתקיפות (שבת קו ע"א) ומועד קטן טז ע"א).

כשראה אנשים אלימים בעירו, תיאר את ההשלכות הרחונות של מעשיהם (שבת קו ע"א).

דאג בכל מאודו לתקנת הרבים, ובבבא בתרא (ח ע"א) מתועדות תקנותיו. דגל בדרכי שלום (גיטין נט ע"ב), וקבע כי זו מהות התורה. פעל רבות לטובת הציבור והתחשב במנהגיהם (ברכות מה ע"ב, עירובין יד ע"ב).

חכמתו העצומה

התמחה היטב בחקר בעלי החיים (פסחים ט ע"ב, סוכה ח ע"א, חולין עט ע"ב). בחולין (סג ע"א) מזהה סימני עופות: "באות שבעופות קיפוף", ובעניין דגים אמר (סוכה ח ע"א): "האי צחנתא שריא משום דלא מרבה מינייהו דג טמא".

היה בקיא בחכמת העיבור והמזלות (ברכות נט ע"ב). ידיעותיו שימשו בסיס להכרעות הלכתיות בענייני זמנים ומועדים

הכיר לעומק את חכמת הצמחים וגידולן (ברכות מ ע"א), ואת חכמת החקלאות על כל תחומיה (בבא בתרא כז ע"ב וגיטין ס ע"ב).

היה בקיא מאוד ברפואה ובאבחון מחלות (ברכות מד ע"ב, שבת קמ ע"א, פסחים קיב ע"ב, יבמות פ ע"א, כתובות עז ע"ב, נדרים ח ע"ב, גיטין סז ע"ב ופז ע"א, עבודה זרה כח ע"א).

היה מומחה לזיהוי זיופי שטרות, לתפיסת גניבות וללכידת רמאים (בבא בתרא קסז ע"א).

בקיאותו בכשפים ושדים הייתה גדולה, וכפי המתואר בברכות (ו ע"א). בפסחים (קיא ע"ב) ראה את המזיק 'קטב מריד', וגזר (שם, קיב ע"ב) על אגרת בת מחלת שלא תעבור במקום יישוב.

מהלך חייו

בתענית (כא ע"ב) מסופר שכאשר חלשה דעתו על שאבא אומנא קיבל שלום מהשמיים כל יום והוא רק בערב שבת, שלח לבדוק את מעשיו וגילה שאבא אומנא עסק בחסד מיוחד.

בברכות (נו ע"א) מתואר כיצד שילם לפותר החלומות זוז על כל פתרון חלום: "אביי ורבא חזו חלמא, אביי יהיב ליה זוזא ורבא לא יהיב ליה". בר הדיא פתר לו לטובה.

קשריו עם רב שימי בר אשי: רב שימי היה בן בית אצלו ומסר משמועותיו, כולל דברים שלימד את בניו. למרות זאת, רב שימי לא נחשב לתלמידו אלא כחבר בהלכה.

יחסו לחכמי ארץ ישראל היה מיוחד, והוא הוקיר אותם בצורה יוצאת דופן. בכתובות אף אמר (עה ע"א): "חד מינייהו עדיף כתרי מינן".

קיבל תורה רבה מיורדי בבל, במיוחד מרב דימי ורבי. העדיף גם את מנהגי ארץ ישראל כמתועד בפסחים (נא ע"א). היה מכבד אנשים זקנים (קידושין לג ע"א).

פסיקות מיוחדות

התיר דיבור בלשון הקודש לחול (שבת מ ע"ב). ביומא (עד ע"ב) קבע: "מאן דאית ליה סעודא לא ליכלא אלא ביממא". בשש מחלוקות עם חברו רבא, נפסקה הלכה כמותו: ייאוש שלא מדעת, עדים זוממים, לחי העומד מאליו, קידושין שלא נמסרו לביאה, גרירה בשוגג בשבת, מומר לתיאבון.

דאג תמיד לקידוש השם והכריז: "שיהא שם שמים מתאהב על ידך" (יומא פו ע"א). "לעולם יהא אדם ערום ביראה, מענה רך משיב חימה, ומרבה שלום עם אחיו ועם קרוביו ועם כל אדם, ואפילו עם נכרי בשוק", אמר לתלמידיו (ברכות יז ע"א). לימד את תלמידיו בסבלנות. כשראה תלמיד שסיים מסכת, ערך סעודה לחכמים (שבת קיח ע"ב). מספר תלמידיו היה גדול מאוד (כתובות קו ע"א).

פטירתו

חי שישים שנה, יותר מהרגיל בבית עלי. במסכת ראש השנה (יח ע"א) מובאת הסיבה: "רבה דעסק בתורה חיה ארבעין שנין, אביי דעסק בתורה ובגמילות חסדים - חיה שיתין שנין".

הכנסת אורחים

ליל שבת בברכפלד

הרב יונתן שטנצל ישב לשיחה מרתקת עם תושב ברכפלד י' ר' ישראל שלזינגר, על אירוע מיוחד שהתרחש בשבת האחרונה בברכפלד.

ר' ישראל שלזינגר, פתח הרב, "אתה, יהודי חסיד ויזניץ, הלכת לך בליל שבת בברכפלד שבמודיעין עילית, וראית בחור שכנראה לא אכל בכלל סעודת ליל שבת, אני צודק?"

"כן, השיב ר' שלזינגר, "הסיפור התחיל כך, חצי שעה לפני השקיעה בערך."

"אנחנו מדברים על שבת האחרונה?"

"כן."

"מה קרה?"

ר' שלזינגר החל לגולל את הסיפור: "בערך חצי שעה לפני השקיעה מגיע אלי בחור, שואל אותי איפה יש כאן בית כנסת שאפשר לאכול חשבתי לעצמי, לא יודע, ואז הוא הלך באכזבה כזאת. אחרי זה חשבתי לעצמי, חבל שלא הצעתי לו לבוא אלי הביתה. אחרי כמה דקות אני רואה אותו אוכל ביסילי קטן."

"בחור חסידי או בחור ליטאי?"

"בחור, נראה ליטאי, בן שש עשרה, נראה בחור עילוי, השיב ר' שלזינגר, "זה פלא, באמת אני לא מבין, איך הוא נקלע לכזה דבר."

"ההורים שלו גרים בקרית ספר?"

"אני לא יודע, אין לי שום מושג."

"נו, בקיצור, מה קרה?"

"שׁוין, בסדר, המשׁיך ר' שלזינגר, "אני חסיד ויזניץ אבל בשבת אני אוהב להתפלל ב'רוסלב', שם זה בית כנסת נחמד. שם הוא שואל אותי מתי האדמו"ר עושה טיש, אז הבנתי שכנראה אין לו מה לאכול. שאלתי אותו אם יש לו איפה לאכול, אז הוא אמר לי 'לא', אז אמרתי לו 'אולי תבוא אלי', ואז הוא אמר לי שהוא מתבייש. בסדר, חשבתי שהוא ילך לרב'ה. בסוף כנראה הוא פשוט לא התכוון ללכת לרב'ה, הוא רק התכוון לאכול קצת קיגל וארבעס מהטיש."

"רגע, אז בסוף לא לקחת אותו הביתה?"

"תשמע את הסיפור, המשׁיך ר' שלזינגר. "אחרי הסעודה הייתי בטוח שהוא ילך לרב'ה. אחרי הסעודה אני הולך לירוסלב, אני רואה אותו מדבר, הוא היה נראה לי קצת חיזור. שאלתי אותו 'הסתדרת? אכלת?' הוא

חצי דקה עם החפץ חיים

מתוך ספר אהבת חסד

וכן בסדר ויחי, כמה פרשיות מדברים בה מענין חסד, כי בהם נתפרש פטירת יעקב, ענין קבורתו והבכיה וההספד ונשיאת מטתו והלונתו, שכל זה הוא מענין חסד וכנזכר לעיל, וכמו שכתוב (שם מ"ז כ"ט): 'ועשית עמדי חסד ואמת', וכמו שפרש רש"י שם.

ובשמות פרשה ראשונה: 'ותיראן המלדות וגו' ותחנין את הילדים". ראוי החסד שעשו עמהו, כי הלא היה ביכלתו לצאת ידי שמים וידי המלכות, דהינו לפרש מלהיות עוד מילדות, אף שהיו יראות, פן אחרות כשתהינה מילדות, תשמענה לעצת פרעה מיראה, על כן התחסדו עם בנות ישראל ומסרו עצמן לסכנה בשבילן, ולא עוד אלא שהיו מספיקות מים ומזון לילודות העניות.

מילה טובה

הרב אליהו דורפמן מבני ברק: כוחה של מילה טובה

באחד הכוללים בארץ ישראל, יושב אברך ומוסר שיעורים בדף היומי. לא אחד, אלא שניים. מדי יום ביומו מתאספים סביבו לומדים, והוא מאיר את עיניהם בסוגיות הש"ס, מסביר ומבאר בטוב טעם ודעת.

מי שהיה מביט בו לפני שנים, בהיותו

אמר לי לא אכלתי. הוא לא אכל, זה היה שעתים אחרי השקיעה - בירוסלב גומרים מאוחר להתפלל. ואז אמרתי לו שאני אביא לו אוכל מהבית. בתחילה הוא אמר לי איך אתה תביא, זה בעיה של טלטול, מה, אתה תטלטל בשבילי? ואז הבאתי לו, הבאתי לו קצת דגים, קצת בשר, וגם הבאתי לו יין לקידוש, כי הוא לא עשה קידוש. ואחרי זה למחרת גם הבאתי לו, אז אשתי הכינה לו יותר בהרחבה."

"שאלת אותו אם ההורים שלו גרים בקרית ספר?"

"לא, לא שאלתי אותו. שום דבר, רק הבאתי לו."

"הכי טוב, זה לפעמים מביך את האנשים. מי יודע, אולי הסתכסך עם ההורים, אתה לא יכול לדעת מה קרה שם."

"רק הוא הודה לי ממש, סיים ר' שלזינגר, 'הודה לי מאוד'."

הרב שטנצל חתם את השיחה במסר חשוב: "מה שצריך ללמוד מזה, זה שצריך לפתוח את העיניים. עולם חסד ייבנה. אתם רואים בחור, חייבים לשאול, לא סתם ללכת הלאה, לראות, לשים לב, מישהו, משהו. והנה היה פה בחור שלא היה לו מה לאכול - אם הרב שלזינגר לא היה מביא מהבית, אני לא יודע מה היה קורה איתו."

הציטוט מחכמינו

ואמר רבי אלעזר

גדולה גמילות חסדים יותר מן הצדקה

סוכה מט. ו.

המילים הפשוטות הללו, שנאמרו בכנות ומתוך פרגון אמיתי, חלחלו עמוק לליבו. גם כשהמשיך בדרכו לשיבה גדולה, המשיכו המילים להדהד באוזניו. הן נטעו בו את הביטחון והאמונה ביכולותיו, שעד אז לא היה מודע להן כלל.

היום, כשהוא רואה את פירות עמלו, את עשרות הלומדים הנהנים משיעוריו, הוא יודע שכל הזכויות נזקפות גם לזכותו של אותו בחור שהעז לפרגן, שידע לזהות את הפוטנציאל הטמון בו ולא היסס לומר זאת.

נער צעיר, לא היה מאמין שכך יתגלגלו הדברים. הוא היה "ילד רגיל", כפי שמעידים עליו מכריו. לא חשב לרגע שיום יבוא והוא יעמוד בפני קהל ויפיץ תורה ברבים.

אך לפעמים, דווקא המקריות היא שמכוונת את מסלול חיננו. היה זה בתקופת לימודיו בישיבה, כשישב עם חברותא ללימוד משותף. באחד הימים, באמצע הלימוד, הביט בו החברותא ואמר לו משפט שעתידי היה לשנות את חייו: "יש לך יכולת הסברה מיוחדת במינה."

עמודא דנורא

עמודא דנורא בהלווית רבי שמואל בר יצחק

רבי שמואל בר רב יצחק היה לוקח ענף הדס והיה מרקד לפני הכלה. והיה רבי זירא רואה אותו ומתחבא מפניו. אמר: "ראו את הזקן הזה איך הוא מבייש אותנו!"

וכאשר נפטר, היו שלוש שעות קולות ורעמים בעולם. יצאה בת קול ואמרה שנפטר רבי שמואל בר רב יצחק גומל החסדים. יצאו לגמול עמו חסד. ירדה אש מן השמים ונעשתה כמין ענף הדס של אש בין מיטתו לציבור. והיו הבריות אומרים: "זה [שכרו של] הזקן שהיה [רוקד עם] ענף ההדס שלו".

ירושלמי פרק א הלכה א

עמודא דנורא בהלווית המשגיח של פוניבז

יום שלישי, י"ח אדר תשל"ד, הלוויתו של משגיח ישיבת פוניבז, מרן הגה"צ ר' יחזקאל לוינשטיין זצוק"ל.

אבא רבי שלמה שטנצל זצ"ל, תלמידו, הלך להשתתף בהלוויה הגדולה, ואמא מרת נחמה ע"ה, יושבת להאכיל את הילדים ארוחת ערב במרפסת ביתה המשקיף אל עבר בית העלמין. נערה מסמינר

'אור החיים' באה לסייע לאמא לארגן את הדירה לפסח. אמא, שנעמדה לרגע בתריס במרפסת, רואה לפתע אור גדול, כמין אבוקה, עולה מאזור בית הקברות פוניבז' עד לשמיים.

אמא פנתה במהירות לבחורה מהסמינר ושאלה אותה, תוך שהיא מחווה לעבר נקודה כלשהיא: "את רואה את העמוד האש המאיר הזה?". הנערה השיבה לשלילה. היא רשמה את השעה בה ראתה את עמוד האש מעל בית הקברות, וכשאבא חזר התעניינה במהלך ההלוויה. התברר כי עמוד האש שראתה היה בדיוק בשעת הקבורה של מרן המשגיח זצוק"ל. ללא ספק זכתה אמא לדברי הגמרא בכתובות: "גמירי, דלא אפסיק עמודא דנורא אלא אי לחד בדרא אי לתרי בדרא", אולי משום שהייתה שולחת את אבא לשמוע את שיחותיו של רבי יחזקאל בהזדמנויות שונות ורבות.

מעשה בגמילות חסדים

סיפורו של ר' אליהו

בשבת פרשת משפטים תשפ"ד, כאשר קראו בבית הכנסת את הפסוק "אם כסף תלווה את עמי את העני עמך", חש ר' אליהו התעוררות מיוחדת. הוא היה אברך צעיר בכלל ברכסים, ובאותה שבת, בעת קריאת התורה, החליט שהגיע הזמן לקיים את המצווה בהידור.

במשך השנים האחרונות, הוא ורעייתו חיו בצניעות והצליחו לחסוך לאט לאט סכום של 20,000 ש"ח. במוצאי שבת משפטים תשפ"ד, לאחר ששמע את שיעורו של ראש הכולל על מעלת ההלוואה שהיא גדולה יותר מן הצדקה, החליט להקים גמ"ח קטן משלו.

הוא קבע לעצמו מדרג של הלוואות: - הלוואות קטנות: 200-300 ש"ח לשבוע-שבועיים

- הלוואות בינוניות: 400-600 ש"ח לשבועיים-שלושה
- הלוואות גדולות: 700-1000 ש"ח לחודש ימים

כבר בשבוע של פרשת תרומה תשפ"ד הגיעו הבקשות הראשונות:

- בחור ישיבה שנזקק ל-200 ש"ח להשלמת תשלום על סט משניות
- אברך צעיר שביקש 400 ש"ח לקניית תרופות לילדים

- ראש משפחה שנזקק ל-800 ש"ח לתיקון דחוף במקרר לפני שבת

הנה החלק השני של הסיפור: ר' אליהו ניהל את הגמ"ח במקצועיות. ביומן מסודר רשם:

- מספר ההלוואות לפי סכומים
- תאריכי מתן והחזרת ההלוואות
- סטטיסטיקה חודשית של היקף הפעילות

עד פרשת פקודי תשפ"ד, התמונה הייתה מרשימה:

- 30 הלוואות של 200-300 ש"ח (כי החזירו מהר והכסף הספיק ליותר אנשים)
- 20 הלוואות של 400-600 ש"ח
- 15 הלוואות של 700-1000 ש"ח

החשבון היה מדהים - בחודש הראשון הוא כבר זכה ב-65 מצוות הלוואה! עם הזמן, המערכת השתכללה:

- הלוואות קטנות חזרו תוך שבוע-שבועיים, מה שאפשר להלוות שוב
- סכום של 5,000 ש"ח הוקדש להלוואות קטנות ומהירות

- 8,000 ש"ח להלוואות בינוניות
- 7,000 ש"ח להלוואות גדולות

הנה החלק השלישי והאחרון של הסיפור: כעת, כשהגענו לפרשת משפטים תשפ"ה, לאחר שנה של פעילות, הנתונים מרגשים במיוחד:

- 400 הלוואות קטנות (בממוצע יומיים-שלושה לכל הלוואה)

- 250 הלוואות בינוניות
- 150 הלוואות גדולות

סך הכל: 800 מצוות הלוואה בשנה אחת הסיפורים מאחורי המספרים היו מרגשים עוד יותר, וחלקם אף קורעי לב:
- אברך שקיבל 1000 ש"ח כשעמדו לנתק לו את החשמל בביתו בעיצומו של החורף
- בן תורה שנקלע למצב מביך כשכרטיס

האשראי לא עבר בזמן קניית ספרים וקיבל 600 ש"ח במקום

- אב שנזקק ל-700 ש"ח להשלמת תשלום לתפילין של בנו שעלו 4,700 ש"ח

- משפחת אברך שנזקקה ל-500 ש"ח להשלמת תשלום לחיידר

- אברך צעיר שנזקק ל-800 ש"ח לתיקון הדוד שמש ערב שבת

- בן תורה שקיבל 300 ש"ח לקניית ספרי קודש לקראת זמן חורף

- מלמד בתלמוד תורה שביקש 400 ש"ח להשלמת קניות לשבת עד קבלת המשכורת

השבוע, בפרשת משפטים תשפ"ה, כשיקראו שוב השבת "אם כסף תלווה את עמי", חש ר' אליהו התרגשות מיוחדת: "כל הלוואה, גם אם היא רק 200 ש"ח, היא מצווה שלמה מהתורה. בשנה אחת מאז פרשת משפטים תשפ"ד, זכינו לקיים 800 מצוות עשה מהתורה! וכל זה התחיל מ-20,000 ש"ח שהחלטנו להשקיע במצווה."

והוסיף בחיור: "יש אנשים שחושבים שצריך סכומי עתק בשביל להחזיק תורה ולעשות חסד. אבל הנה, ראינו שעם סכום סביר וניהול נכון, אפשר להגיע למאות מצוות ולעזור למאות בני תורה."

ראש הכולל, כששמע את סיכום השנה של ר' אליהו בשיעור הקבוע במוצאי שבת, אמר בהתפעלות: "אשריך שזכית להחזיק כל כך הרבה אברכים ובני תורה! כל הלוואה שאתה נותן היא לא רק מצוות הלוואה, אלא גם מצוות החזקת תורה!"

רוצה להיות שותף להרבות חסד בשכונתך?

70 עלונים של עלון החסד של אמר אביי יגיעו לביה"ח להפצה מידי שבוע, ואתה נהפך לשותף בזכויות תמורת 70 ש"ח לחודש.

058-328-0900